

PARLEM DE CUINA

Lluç amb Papillote de cacau i espècies

Per a la jornada de cuina d'avui us proposo una recepta de peix, que m'ha passat en Tomeu Caldentey, espero que us agradi.

Ingredients:

4 tallades de lluç sense espines.
4 cullerades de puré de patata aromatitzat amb vainilla.
½ branca de canyella.
Un parell de bolletes de pebre bo.
½ branca de vainilla.
½ culleradeta d'anís verd.
½ cullerada de cacau en pols.
4 cullerades de brou de peix.
Sal, oli d'oliva, mantega.

Elaboració:

Tallau quatre trossos de paper d'alumini on hi posam les tallades de lluç.
Untau els papers d'alumini amb un poc de mantega i oli d'oliva.
Condimentau les tallades de lluç amb un poc de sal.
Posau les tallades de lluç damunt cada paper d'alumini.
Repartiu les espècies per damunt de cada paper d'alumini.
Repartiu el cacau en pols per damunt de cada tallada de lluç.
Tapau el lluç amb paper d'alumini formant uns paquets el més hermètics possible.

MUNTATGE I PRESENTACIÓ.-

Posau els paquets de lluç a coure dins el forn uns 10 minuts a 200°C.
Encalentiu el puré de patata i posau a punt de sal.
Llevau el paper d'alumini i posau el líquid de coccio dins una olleta.
Afegiu el brou de peix dins l'olleta amb líquid de coccio i posau a coure damunt un foc suau.
Lligau aquest brou amb un poc de mantega.
Posau una cullerada de puré de patata en el plat de presentació.
Damunt el puré els trossos de lluç i acabau el plat amb un poc de brou lligat de la coccio.

Per a la recepta s'ha triat lluç, però com sempre podem canviar el tipus de peix segons les opcions que trobem al mercat.

Podeu enviar les vostres receptes per a publicar a aquestes pàgines a:
parlemdecuina@cuinant.cat o
parlemdecuina@hotmail.com
Bona setmana i ens trobam d'aquí a set dies.

Joan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

50é aniversari de la Nova Cançó i una mica de nostàlgia

Tenia una gran part escrita de l'article, quan el dia 29 de gener passat, vaig llegir el que havia escrit Bartomeu Mestre i Sureda "Balutxo" al Dbalears "50è aniversari de la nostra vella cançó" que recoman llegir-lo a la pàgina digital del diari. Vaig pensar en no escriure sobre La Nova Cançó ja que em donava que es repetiria informació. Després vaig fer la reflexió de què no tothom hi hauria accedit i que jo també volia deixar el meu testimoni escrit.

Quan Jaume Amengual, Lluís Serrahima i Miquel Porter, integrants del grup "Nova Cançó" que es formà la dècada de (1951-60) per consell de Josep Benet i Maurici Serrahima, jo encara era un infant camí d'una adolescència marcada pel Nacional Catolicisme. Enguany que fa 50 anys de la creació del grup i el començament del moviment, he pensat deixar el testimoni sobre uns instants en el que molts dels cantautors (algun el vaig conèixer personalment com al meu amic Guillem d'Efak, rondinant pel Bar Ciutat) marcaran directament la vida de molts de nosaltres que hem passat la cinquantena.

Escriure sobre l'impuls que "els setze jutges" format per remei Margarit i Josep Maria Espinas en el qual s'integrarien més tard Delfi Abellà i Pi de la Serra també és imprescindible fer referència. **No exposaré la llista dels "Setze jutges"; però si destacaré el més coneguts i populars: Maria del Mar Bonet, Joan Manel Serrat, Lluís Llach, i Guillermina Mota.**

L'impuls reivindicatiu amb la denuncia de la repressió de la dictadura franquista i fent que la nostra llengua sortís al carrer mitjançant les cançons i que també constituïrien una unitat **on hi havia una representació de tots els països catalans Ovidi Montllor d'Alcoi, Pere Figueres de Perpinyà, Uc d'Eivissa, Dolors Laffitte d'occitània, Teresa Rebull de Terrassa i Biel Majoral (mallorquí d'Algaida), és un fet impagable, que és complicat d'explicar a qui no ho ha viscut.**

Noms com Salomé, Raimon, el festival de la cançó mediterrània; Salvador Escamilla, Guillem d'Efak. Joan Ramon Bonet, Núria Feliu, Marina Rossell, també formaran part d'aquell moviment. També n'aparegueren d'altres, tant grups com a cantautors, amb una carrera

musical o menys coneguda o més curta. La gosadia estava al carrer.

Vos faré una confessió: Jo, amb el meu atreviment i empès per l'esperit de lluita que embolcallava el moment; baix el nom de batalla:Keops Ben Iesha, sense adonar-me'n havia ajuntat un nom egipci amb un llinatge israelià(*), qui signava uns quaderns poètics que feia amb un ciclostil que teníem a la feina i repartia pels carrers de Palma amb el nom de "Poesia al carrer"; vaig comprar-me una guitarra que després la batejaria amb el nom de "Glop de foc" i acompanyat amb una harmònica, pul·lulava per quanta festa popular, prohibides per la dictadura franquista; que les estàvem recuperant a les distintes barriades: **Calatrava amb Toni Rotger, Miquel "Pava", "Pep Baños; Son Gotleu, es Puig de Sant Pere, Son Rapinya i moltes d'altres; que es celebràvem amb presència dels grisos i més d'un social (policia franquista repressiva que normalment vestien de paisà).** Fer un record també pel "Centro de la Guitarra", en Victor Uris, en Berto Rebassa (d'altres que no record el nom i els quals formaven grups que s'havien creat en pandilles de la plaça Fleming . Temps de la cèlebre moguda del centre antic de Palma: Plaça Atarazanas (Cafès "Charlie Brow", "La fiera mosca"; el "Brussel·les" al carrer apuntadors, i en el carrer del Sol (Cafès: "La cova del Sol" "La Gàbia" "Ché boinas"; Al carrer de Savellà: "La cumparsita". També a altres llocs: "El rincón del artista"; "El colgado" "Los espejos" . "Talaiot Corcat" on es fraguà, entre moltes altres accions, la invasió de la illa Sa Dragonera, on s'hi volia fer una urbanització de luxe amb casino inclòs. **Además de la Nova Cançó Catalana amb cançons que serien representatives pel seu alt contingut de denúncia i lluita com l'estaca, la Gallineta de Lluís Llach, "Al vent", "Diguem, no" de Raimon; a la resta de l'estat espanyol també despertaven els cantautors com amb aquella cançó tan maca: "Vendrà un dia en que todos/ al levantar la vista/ veremos una tierra/ que ponga libertad", que cantava Labordeta; així com a la resta del món. Cantautors llatinoamericans: Victor Jara, Atahualpa Yupanki, Jorge Cafrune, Llaralde. Els chansonniers francesos: Jacques Brel, George Moustaki;**

Americans com a Bob Dylan, Leonard Cohen. M'atur ja que la llista seria interminable.

Vull esmentar una cantata popular que corria en aquell temps en "cassets" copiats, també prohibida, "**Santa Maria d'Iquique" cantada per Quilapayún;** que un vespre vaig escoltar a les fosques, en un lloc apartat de Palma i dins d'un seat 600 amb un radiocasset de piles (dels primers i deixat) ja que era "material prohibit". **No escriure sobre el maig del 68, però que també forma part de les accions reivindicatives; així com tots els primers de maigs, les accions i manifestacions; el judici de Burgos, la pena de mort de Salvador Puig Antich; recordar la cançó "Margalida" de Joan Isaac, dedicada a la seva dona (mallorquina).**

Bé per centrar-me amb el tema, ja que quan entr dins dels records me'n vaig una mica per les bardisses, dir que fins el 76 (després es continua) que morí el dictador i els anys anteriors on es va accentuar la repressió, les prohibicions també la censura (Fraga era un bon cà de bou), els cantautors i compositors de La Nova Cançó feren un treball impagable; tots ells, en els moments en que nostra llengua era perseguida, humiliada i amb una clara intenció de fer-la desaparèixer (els hereus d'en Franco encara ho intenten, però no podran), varen posar els pebrots sobre la taula, no s'acovardiren; just ara tenim una ampla discografia en llengua catalana, que de lo contrari ens mancaria i alguna cosa més. Molts d'ells continuen, alguns ens han deixat una mica orfes com Ovidi Montllor i Guillem d'Efak.

He volgut que aquest article fos reivindicatiu, d'alerta, que no baixem la guàrdia els que estimem la nostra llengua i la nostra cultura que forma part de la nostra dignitat com a poble. Encara i no gaire soterrats, a hores d'ara té molts enemics. Que desitjarien poder tornar dir, insultant i malmenant: "¡Habla en cristiano!" i/o "¡Habla la lengua del imperio!" ben Iesha = fill de la llibertat (entenint aquesta com un estat interior)

Josep Bonín

